

HERRE, du vet bedre enn jeg selv, at jeg er i ferd med å bli eldre, og snart vil være gammel. Bevar meg fra den skrekkelige vanen å tro at jeg nødvendigvis må uttale meg om enhver sak og ved enhver anledning. Fri meg fra trangen til å forsøke å ordne alle andres affærer.

Gjør meg oppmerksom, men ikke trist – hjelpsom, men ikke geskjeftig.

NÅR man tenker på mitt uhyre forråd av visdom, kan det synes synd ikke å bruke den fullt ut, men du vet HERRE, at jeg helst skulle beholde noen få venner til det siste.

Fri meg fra alltid å ville ramse opp endeløse detaljer, og gi meg evne til hurtig å komme til saken.

FORSEGL mine lepper for ord om bekymringer og smerter, de fleste blir flere og flere – og lysten til å beklage meg over dem vokser som årene går. Jeg våger ikke å be om nåde nok til å kunne nyte andres beretning om deres kvaler, men hjelp meg til å holde dem ut med tålmodighet.

JEG tør ikke be om bedre hukommelse, men om større ydmykhet, og mindre selvsikkerhet når mine erindringer synes å være i motstrid med andres. Lær meg den sunne innstilling at også jeg kan ta feil av og til.

HOLD meg noenlunde omgjengelig. Jeg nærer ikke noe slags ønske om å være en helgen – noen av dem er ganske vanskelige å holde ut – men et surt og tvert gammelt menneske er et av djevelens mesterverker.

GI meg evnen til å se noe positivt hvor jeg ikke har ventet det, og gode sider hos mennesker jeg ikke har ventet det hos, - og gi meg endelig den nåde at jeg kan si det til dem.

Funnet på baksiden av en engelsk kirkedør i år 1610,
og på forsiden av et dansk kjøleskap i år 2011.